

عنوان مقاله:

اثربخشی مداخله آموزشی مبتنی بر مدل روان شناسی کنترل درونی در کاهش ناسازگاری زناشویی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم انسانی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عسکری اصغری گنجی - عضو هیئت علمی گروه مشاوره دانشگاه فرهنگیان بابل

معصومه السادات طبری پور - دانشجوی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه علامه طباطبایی

ذبیح الله نعمتی - مدرس دانشگاه فرهنگیان بابل

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر، اثربخشی آموزش مهارت های ارتباطی مبتنی بر مدل روانشناسی کنترل درونی در کاهش ناسازگاری زناشویی مورد بررسی قرار گرفته است. روش پژوهش از نوع آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل 350 دانشجوی متأهل دانشگاه فرهنگیان بابل بود. برای تعیین نمونه ابتدا 350 پرسشنامه منبع کنترل راتر و سازگاری زناشویی اسپانیر در بین دانشجویان متأهل توزیع شد. اگرچه در ابتدا 350 پرسشنامه توسط محقق توزیع شد، 244 پرسشنامه برگشت داده شدند، که 200 پرسشنامه برای تجزیه و تحلیل مناسب بودند. از میان این پرسشنامه ها، 47 زن و شوهر که به طور همزمان دارای منبع کنترل بیرونی بودند و از ناسازگاری زناشویی رنج می برده اند، 20 زن و شوهر به روش تصادفی ساده انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند، بدین صورت که 10 زن و شوهر در گروه آزمایش و 10 زن و شوهر در گروه کنترل قرار گرفته اند. ابزار پژوهش شامل مصاحبه تشخیصی، مقیاس سازگاری زناشویی اسپانیر و مقیاس منبع کنترل راتر بود. داده ها با استفاده از روش آمستقل مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که، آموزش مهارت های ارتباطی مبتنی بر منبع کنترل درونی در کاهش ناسازگاری زناشویی مؤثر بود و توانست میزان سازگاری، رضایتمندی، همبستگی و صمیمیت زناشویی را در گروه آزمایش افزایش دهد. مداخله آموزشی مبتنی بر مدل روان شناسی کنترل درونی می تواند به عنوان یکی از روش های مداخله برای زوج هایی که از نارضایتی زناشویی رنج می برند و به طلاق فکر می کنند مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

روان شناسی کنترل درونی، روان شناسی کنترل بیرونی، ناسازگاری زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/436421>

